

בלק - קפ"ה ע"א

רב הוא, במקום שגדול בכור קדוש, שפתות (שםות ד) בני בכרי ישראל.

ואם תאמר שהקדוש ברוך הוא רצה כן ולאמן כדיין - בא וראה. עשו קליפה היה הצד אחר היה. כיון שיצאה קליפה והעbara, הרי המכ מצוי (שחה), ערלה ראשונה עומדת בחוץ. ברית היא (דוחה ועליה) ונכבה ממהפל, והיא מתגלה אמר כן.

ויאמר מואב אל זקנינו מרדין עפה ילחכו וגוו. רבבי חייא פתח, וכיריה ויראני את יהושע הכהן הגדל עמד לפניו מלך ה' וגוו. כמה יש לו לאדם לשمر דרכיו בעולם הנה וללבת בדרך אמת, משום שלל מעשי האדם כתובים לפני הפלך וירושומים לפניו, וכןם במניין. שומר השררים עומדים ומיעדים, עומדים ותובעים דין צודקים. ומרין עומד לקבל עדות, ואותם שתווענים טענות מוחשים, ולא יודעים אם ילכו מימיין, אם ישMAILו ממשמא.

שחרי בשרחות בני אדם יוצאות מהעולם הנה, כמה הם מקטרים שעומדים לפניהם, והפרוזים יוצאים הן לטוב הן לרע, כפי מה שיוצא מהדין. ששנינו, בכמה דין נדונן האדם בעולם הנה, בין במיו בין אחר כן, שחרי כל דבריו הם בדין, והקדוש ברוך הוא תמיד ברחמנות ורחמי על הכל, ולא רוצה לדון בני אדם כפי מעשיהם. שבק' אמר דוד, תהילים קל) אם עונות תשמר יה, אדרני מי יעד. כאן יש להסתפל, כיון שאמר אם עונות תשמר יה,

למה ה' אומר?

אלא, שלש דרגות ורחמים הזכיר כאן דוד. אם עונות תשמר יה, אם רבים העונות עד שעולים למעלה לאבא ואמא, הרי ה'

באfter דבר בוכרא קדיישא, דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל.

יא תימא דקודשא בריך הוא בעא הци, ולאו מן דיןא. תא חזי, עשו קליפה הוה, וסטרה אחרא הוה. כיון (דף ז ע"ב) דנקך קליפה ואתעבר, הא מוחא שכיחא (שפה), ערלה קדמאתה קאי לבר. ברית איהו (ס"א וב' וועליה) ויקירה מכלא, ואיהו אתגלי לבר.

ויאמר מואב אל זקנינו מדין עפה ילחכו וגוו. (במדבר כב) רבבי חייא פתח, וכיריה ויראני את יהושע הכהן הגדל עמד לפניו מלך י' וגוו. כמה אית ליה לבר נש, לאסתמרא אורחוי בהאי עלמא, ולמהה בארכ קשות. בגין דכל עובדיו דבר נש בתיבין קמי מלכא, ורשימין קמייה, וכלהו במנינא. נטורין פרעוי קיימין וסבדין, קיימי ותבעי דיןא תריסין. ודינא קיימא לקבלה סחדותא, ואינון דעתנו טענתא מרחשן, ולא ידיע אי יהכון מימינא. ואם ישMAILו ממשמא.

ההא כר רוחי בני נשא נפקי מהאי עלמא, כמה איןון מקטרגין דקיימין קמייהו, וכרוזין נפקין הן לטב הן לביש, כפום מה דנקיך מן דיןא. דתניא, בכם דינין אהן בר נש בהאי עלמא, בין בחיווי, בין לבר. ההא כל מלוי בדינא אינון. וקידשא בריך הוא תדר ברחמננו, ורחמי על פלא, ולא בעי לדינא בני נשא כפום עובדייהו, דהכי אמר דוד, (תהלים קל) אם עונות תשמר יה אדרני מי יעמוד. הכא אית לאסתטכלא, כיון דאמר אם עונות תשמר ?

ה, אמאי יי (ד"א ארץ).

אלא, תלת דרגין דرحمמי אדרפ' דוד הכא. אם עונות תשמר יה, אם חוביין סגייא, עד דסלקין לעילא לגבי אבא ואמא, הא יי (ד"א